

det mig at være ligesaa sandsynligt, at en eventuel Anlægger af den gennemgaaende Øst-Sydbane ogsaa vilde kunne opnaae en Overeenskomst med det sjællandske Selskab om Benyttelsen af Stykket Nestved-Bordingborg, om ikke paa anden Maade, saa ved at deeltage med Selskabet i Anlægget af det i saa Tilfælde sandsynligviis nødvendige Dobbeltspor. Jeg skal kun gjentage, at det er mig vel bevidst, at de ærede Forslagsstillere ikke have villet indbringe Noget, der skulde medføre pecuniært Tab for det sjællandske Selskab, eller som skulde umuliggjøre, at dette kunde deeltage i Concurrencen om Bygningen af de projecterede nye Baner; men jeg troer, at de feile i deres Anskuelse af denne Sag; jeg troer, at det af dem opstillede Vilkaar vil have den Virkning, at det vil fræmme det sjællandske Selskab bort fra Foretagendet, men denne Formening støtter sig iøvrigt ikke paa nogen Udtalelse i saa Henseende fra det sjællandske Selskabs Bestyrelse til mig. — Vædringsforslaget under Nr. 3 kan jeg ikke Andet end anbefale; dets Vedtagelse vil naturligtviis forsøge Sandsynligheden for, at Østbanen kan blive bygget. — Da den ærede Ordfører udtalte, at Udvalget lagde særdeles Vægt paa det Underændringsforslag, som er stillet til Vædringsforslaget under Nr. 7, skal jeg kun tillade mig at bemærke, at jeg ikke troer, det har nogen saa stor Betydning for Staten, at jeg kan have Noget at indvende mod det. — Ligeledes forekommer Vædringsforslaget under Nr. 6 mig at være af en meget uskyldig Character; jeg tvivler om, at det vil faae nogen praktisk Betydning. — Vædringsforslaget under Nr. 9 erkjender jeg for at være fuldkommen rigtigt. — I Anledning af de Vædringsforslag, som ere stillede om at ubvide Maximum for den Sum, hvorpaa Statens Rentegaranti maa gives Anvendelse, skal jeg udtale, at jeg kun har betragtet og fremdeles betragter disse Summer som støttede paa ganske løselige Calculer. Jeg troer ikke, at der kan være nogen som helst Tvivl om, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke vil anvende større Capital paa Bygningen af disse Baner end absolut nødvendigt, og jeg troer heller ikke, at man kan mistænke Regjeringen for, at den skulde ville begunstige Forsøg — selv om de kunde tænkes — fra det sjællandske Jernbane-

selskab paa at gjøre sig Fordeel ved at udstede et større Beløb af Actiecapital end høist nødvendigt til dette Anlæg. Jeg tillader mig altsaa at betragte disse Tal som støttede paa en saa foreløbig Calculer, at jeg holder mig overbeviist om, at Repræsentationen, dersom Anlægsudgifterne til den vedtagne Bane i Virkeligheden kom til at overskrive den Sum, man nu fastslaaer i Loven som det høieste Beløb, der maa anvendes, vil være villig til senere at rette Zeilen i saa Henseende. Jeg skal altsaa ikke indvende Noget imod den foreslaaede Forhøielse paa disse Summer. — Jeg kommer nu til Vædringsforslaget under Nr. 16, som er stillet af 4 ærede Medlemmer af Udvalget. Jeg kan ikke alene paa mine egne men ogsaa paa Finansministerens Vegne udtale, at vi ikke have nogen Betænkelse ved at gaae ind paa den begrænsede Rentegaranti, som her er foreslaet. Der er af ærede Medlemmer stillet forskellige Underændringsforslag hertil. Et gaaer ud paa at udelukke fra Garantien den Sum, som maatte være anvendt paa Dampferger; et andet gaaer ud paa endvidere at udelukke de Beløb, der ere anvendte paa Broer og Havne, og endelig er der stillet et Forslag, som, saavidt jeg kan see, gaaer ud paa overhovedet at begrænse Beløbet af den Capital, for hvilken der maa garanteres. Jeg kan godt forstaae, at det for Mange har noget meget lidet Tilfaldende, at indlade sig paa Rentegaranti for saadanne Foretagender som Brobygninger over dybe Havarme, hvilke ofte nok saavel her i Salen som udenfor ere blevne betragtede som svimle, en Betragtning, som jeg idetmindste ikke har været langt fra at dele; men det forekommer mig, at man ved at udelukke fra Garantibeløbet, hvad der anvendes paa disse Broer, næsten umuliggjør Garantibestemmelsens Anvendelse paa den store, gennemgaaende Øst-Sydbane, i alt Fald — for at nævne den ved et Egenavn — for den Krøhnkeste Bane, thi det er dog klart nok, at man ikke kan garantere Halvdelen af Anlægscapitalen paa en Deel af Jernbaneanlægget, men ikke paa en anden, idet dette vilde betinge en Udsøndring i Regnskabsførelsen, ikke alene for det hele Anlæg men ogsaa for Vedligeholdelsen og den vedvarende Drift af Banerne. Jeg seer ikke, hvorledes